

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2022, č. j. JMK 84895/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Ivančice oznámením ze dne 5. 5. 2021, č. j. MI 9833/2021 sdělil žalobci, že ke dni 3. 5. 2021 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), žalobce vyzval k odevzdání řidičského

průkazu ve lhůtě 5 pracovních dnů. Žalobce proti provedenému záznamu podal námitky. Městský úřad Ivančice rozhodnutím ze dne 4. 11. 2021, sp. zn. S-MI 12925/2021, námitky žalobce zamítl a potvrdil záznam bodů v registru řidičů. Odvolání žalobce zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

I. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená správní praxe, podle níž se správní orgány důsledně zabývají jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení. S ohledem na zásadu legitimního očekávání, by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
3. Žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, avšak žalovaný uvedl, že je posuzovat nemůže. Podle žalobce je ovšem nutno porovnat oznámení policie o spáchání přestupku s příslušným rozhodnutím (blokem). Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku, na rozdíl od rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971. Argument žalovaného, že žalobce svým podpisem dal souhlas se správností rozhodnutí, je nesprávný. Žalobce dále uvedl, jak by měl dle jeho názoru vypadat popis skutku v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a v případě nezastavení na signál stůj. Z rozhodnutí by dle žalobce mělo být naprosto zřejmé, kde ke spáchání přestupku došlo a údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
4. Konkrétně pak žalobce namítl, že v případě pokutového bloku ze dne 9. 5. 2021 neměl být tento blok vydán, neboť za daný přestupek měl být uložen zákaz činnosti. U pokutového bloku ze dne 11. 4. 2019 není v kolonce č. 10 uvedeno místo, kde má být uložena pokuta uhrazena. U pokutového bloku ze dne 29. 5. 2018 pak v kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není jednoznačným způsobem uvedena obec, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a dále zde není žádným způsobem popsána podstata protiprávního jednání. Tyto pokutové bloky proto nejsou způsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce se tudíž domáhal, aby soud přezkoumal způsobilost těchto rozhodnutí pro zápis bodů ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že důvodnost žaloby zpochybňuje již její zjevná šablonovitost; podstatná část argumentace nepřiléhá dosavadnímu průběhu řízení. K tomuto opakovanému postupu zástupce žalobce v řadě řízení žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44. Žalovaný respektoval veškeré odvolací důvody a přiměřeně se jimi zabýval. Žalovaný trvá na tom, že rozhodnutí jiných správních orgánů rozhodujících v obdobných věcech pro něj nejsou právně závazné; sjednocování správní praxe není úkolem správních orgánů, ale správních soudů. Žalovaný i správní orgán zkoumaly veškeré relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, a to nejen oznámení, ale i související pokutové bloky, přičemž o jejich náležitostech a

dostatečnosti není pochyb. Žalobcem tvrzené nedostatky buď nemají oporu ve spisu nebo nemají vliv na způsobilost pokutových bloků být podkladem pro zápis bodů. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

6. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
7. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
8. Z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se řízení o námitkách vyplývá, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Pokud je podkladem pro zápis bodů rozhodnutí vydané v blokovém řízení, pak je správní orgán rozhodující o námitkách povinen vyžádat si příslušné pokutové bloky, aby mohl posoudit jejich podkladovou způsobilost (nestačí pouhé oznámení policie o spáchání přestupku, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Současně však i z žalobcem zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, vyplývá, že případné formální či obsahové nedostatky pokutového bloku neznamenaají automaticky jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru: „*[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů*“

do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.

9. Podle názoru soudu žalovaný i správní orgán prvního stupně postupovali v řízení o námitkách zcela v souladu se zněním zákona o silničním provozu a s uvedenou judikaturou, neboť si vyžádali jednotlivé pokutové bloky a podrobili je přezkumu z hlediska jejich způsobilosti pro zápis bodů do registru. Namítá-li žalobce, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a jeho návrhy, pak je třeba především poukázat na to, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrhoval ani nepředložil. Soudu tak není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný ignorovat. Pokud žalobce až v řízení před soudem předkládá různá rozhodnutí správních orgánů a pokutové bloky z jiných správních řízení, pak neuvádí žádné konkrétní tvrzení nebo argumentaci, jakým způsobem by se tyto dokumenty měly vztahovat k projednávané věci. Jestliže žalobce v této souvislosti vyslovuje obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány, tak přesně tímto způsobem správní orgány v žalobcově věci postupovaly. Přitom praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, čj. 1 As 473/2020 - 38). Soud rovněž nevidí nic nezákonného na závěru žalovaného, že žalobce svým podpisem souhlasil se skutkovým stavem zjištěným a popsáním na pokutových blocích, neboť to je jednoznačně účelem tohoto podpisu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008-54, nebo ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Uvádí-li pak žalobce v obecné rovině svoji představu o tom, jak by měl vypadat popis skutku v případě některých přestupků, pak tyto jeho úvahy nemají žádnou spojitost s projednávaným případem a nijak z nich nevyplývá, co konkrétně žalovanému vytýká. Všechny tyto námitky žalobce jsou proto nedůvodné.
10. Ve vztahu ke konkrétním výtkám žalobce vůči některým pokutovým blokům pak soud uvádí následující. Žalobcem napadáný pokutový blok ze dne 9. 5. 2021 není vůbec součástí správního spisu a rozhodnutí správních orgánů na něm nejsou založena. Námitka žalobce proti tomuto pokutovému bloku je proto *per se* nedůvodná. V případě pokutového bloku ze dne 11. 4. 2019 č. B 0536295 skutečně není v bodě 9 (nikoliv 10) uvedeno místo, kde má být uložena pokuta zaplacená (pokud přestupce nevyužije složenku), nicméně tato skutečnost nemá žádný vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Je z něj totiž jednoznačně patrné, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Námitka je proto nedůvodná. Konečně pokud jde o pokutový blok ze dne 29. 5. 2018, č. C 10655344, pak je v něm pod bodem 5 popis skutku – čas, místo, způsob spáchání, uvedeno: „v Brně dne 29. 5. 2018 v 10:16 hod. ul. Vídeňská, R. j. 80/103/99 § 4c z. č. 361/2000 Sb., 1BJ 2436“. Z tohoto zápisu jednoznačně vyplývá jak místo spáchání přestupku (Brno, ulice Vídeňská), tak ve spojení s dalšími částmi pokutového bloku (zejm. body 1, 3, 4, 6 a 7) i popis skutku, tj. že žalobce dne 29. 5. 2018 na ulici Vídeňská v Brně překročil motorovým vozidlem reg. zn. 1BJ 2436 nejvyšší povolenou rychlost v obci stanovenou na 80 km/h o méně než 20 km/h (změřeno bylo 103 km/h, při započtení možné odchylky pak vychází rychlost 99 km/h), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. I tento pokutový blok proto soud hodnotí jako zcela dostatečný podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení v registru řidičů. Námitka je nedůvodná.

V. Závěr a náklady řízení

11. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. listopadu 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu